

Актуальність та недостатня розробленість даної проблеми, суспільна важливість її розв'язання зумовили вибір обраної нами теми дослідження.

Метою дослідження є визначення перспектив застосування безпілотних літальних апаратів внутрішніми військами МВС України під час виконання службово-бойових завдань з охорони громадського порядку.

Об'єктом дослідження є світовий досвід застосування сучасних безпілотних літальних апаратів під час виконання службово-бойових завдань.

Предметом дослідження є перспективи застосування безпілотних літальних апаратів Внутрішніми військами МВС України під час виконання завдань з охорони громадського порядку.

Завдання дослідження:

1) Проаналізувати досвід застосування безпілотних літальних апаратів передовими країнами світу.

2) Визначити доцільність та перспективи його використання під час виконання завдань з охорони громадського порядку.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що вперше проаналізовано досвід застосування безпілотних літальних апаратів та розроблено рекомендації для його застосування під час несення служби з охорони громадського порядку підрозділами Внутрішніх військ МВС України.

Практичне значення дослідження полягає у покращенні ефективності діяльності правоохоронних органів під час несення служби з охорони громадського порядку, залученні меншої кількості особового складу, забезпеченні умов для подальшої оптимізації чисельності та організаційно-штатної структури органів внутрішніх справ України та підрозділів Внутрішніх військ МВС України.

Проаналізувавши досвід застосування безпілотних літальних апаратів передовими країнами світу ми визначили доцільність та перспективи його використання Внутрішніми військами МВС України під час виконання завдань з охорони громадського порядку.

Україна має БПЛА вітчизняного виробництва «Сокіл-2» і може забезпечити ними Внутрішні війська МВС України у необхідній кількості. Даний зразок БПЛА є досить компактним і економічним, тому є найбільш оптимальним для озброєння Внутрішніх військ МВС України.

На нашу думку, застосування даних безпілотних літальних апаратів Внутрішніми військами МВС України під час несення служби з охорони громадського порядку не тільки покращить якість їх виконання за рахунок їх широких технічних можливостей, а й дозволить забезпечити умови для подальшої оптимізації чисельності та організаційно-штатної структури органів внутрішніх справ України та підрозділів Внутрішніх військ МВС України.

Федоров А.М.
курсант 2 курсу ФПФВВ

ПОНЯТТЯ, ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ТА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВЕ ЗНАЧЕННЯ СУДИМОСТІ

Покарання та судимість виступають явищами, які призупиняють процес криміналізації суспільства. Метою покарання та судимості є виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових злочинів як засудженими, так і іншими особами. Саме покарання та судимість впливають на свідомість засудженого, його близького оточення, а також на великі групи громадян.

Судимість, як складова частина кримінальної відповідальності, є правовим засобом, за допомогою якого вирішуються наступні завдання:

- а) підвищення її правового впливу на засудженого шляхом створення для нього стану судимості;
- б) досягнення і закріплення цілей покарання;
- в) слугування в якості елемента конструювання складів злочинів з підвищеним ступенем тяжкості;
- г) попередження вчинення рецидиву злочинів як особою, що має судимість, так і іншими особами.

Особа визнається такою, що має судимість, з дня набрання законної сили обвинувальним вироком і до погашення або зняття судимості. Особи, засуджені за вироком суду без призначення покарання або звільнені від покарання чи такі, що відбули покарання за діяння, злочинність і караність якого усунута законом, визнаються такими, що не мають судимості. Особи, які були реабілітовані, визнаються такими, що не мають судимості.

Строки і правові наслідки судимості визначаються окремо щодо кожного злочину. При вчиненні декількох злочинів судимість виникає щодо кожного із них, тобто особа може мати одночасно кілька судимостей. При цьому вони можуть відрізнятися за тривалістю і правовим змістом.

Наслідків судимості поділяються на загально-правові та кримінально-правові.

Загально-правові - це різноманітні за обсягом та порядком настання часткові обмеження прав і свобод особи, яка має судимість і застосовуються протягом усього або частини строку стану судимості особи, але не входять до змісту конкретного призначеного виду покарання. Загалом загально-правові наслідки судимості полягають в різноманітних обмеженнях, що встановлюються законом щодо осіб, які мають непогашену або не зняту судимість, зокрема:

- 1) заборона приймати на певні посади;
- 2) обмеження у здійсненні підприємницької діяльності;
- 5) збільшення мінімального розміру застави як запобіжного заходу;
- б) обмеження, пов'язані з застосуванням адміністративного нагляду;

- 7) позбавлення права на отримання певних пільг;
- 8) обмеження у застосуванні амністії;
- 9) заборона призову на строкову військову службу в мирний час (щодо осіб, які були засуджені до позбавлення волі).

З судимістю, як елементом інституту кримінальної відповідальності, пов'язані певні кримінально-правові наслідки конструктивного та диференційного характеру. Слід зазначити, що кримінальна відповідальність краще розглядати не тільки як санкцію, а й як кримінально-правовий інститут основним змістом якого є примусове покладання на особу обов'язку перетерпіти державний осуд ним вчиненого злочину та публічне її засудження, а також понести у разі призначення передбаченого законом покарання, що полягає у позбавленнях особистого чи майнового характеру. Кримінально-правовими наслідками судимості є те, що судимість:

- 1) може виступати як кваліфікуюча ознака при вчиненні нового злочину;
- 2) враховується при визнанні рецидиву злочинів (ст.34);
- 3) є перепорою для звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з дійовим каяттям (ст.45), примиренням винного з потерпілим (ст.46), передачею особи на поруки (ст.47), зміною обстановки (ст.48);
- 4) враховується при визначенні того, чи має місце переривання перебігу строків давності притягнення до кримінальної відповідальності (ч.3 ст.49);
- 5) враховується при виборі окремих видів покарання (ч.2 ст.62), а протягом строку відбування певних покарань створює підстави для застосування спеціальних обмежень щодо засуджених (ч.2 ст.58);
- 6) враховується відповідно до загальних засад призначення покарання (п.3 ч.1 ст.65), а також при звільненні від покарання через хворобу (ч.2 ст.84);
- 7) за умисний злочин виступає як обставина, яка обтяжує покарання при призначенні покарання (п.1 ст.67), хоча може і не враховуватися при призначенні покарання з підстав, вказаних у ч.2 і ч.4 ст.67;
- 8) є підставою для відмови в призначенні більш м'якого покарання, ніж передбачено законом (ст. 69);
- 9) може бути підставою для відмови у звільненні від відбування покарання з випробуванням (ч.1 ст.75);
- 10) за злочини проти миру та безпеки людства, передбачені ст.437-ст.439 та ч.1 ст.442, є підставою для незастосування давності виконання обвинувального вироку (ч.6 ст.80);
- 11) враховується при визначенні обов'язкової частини покарання, яка фактично повинна бути відбута при умовно-достроковому звільненні від відбування покарання (п.2 ч.3 ст.81, п.2 ч.3 ст.107), а також при заміні не відбутої частини покарання більш м'яким (п.2 ч.4 ст.82).

За законодавством України існує три види припинення судимості, а саме внаслідок її погашення, зняття та реабілітації.

Погашення судимості - це припинення стану судимості осіб в силу самого закону при дотриманні певних, ним передбачених, умов у всіх засуджених, крім осіб, позбавлених волі довічно. Такими умовами є відбуття призначеного покарання, перебіг указаних у законі диференційованих у

залежності від виду покарання і ступеня тяжкості вчиненого особою злочину - строків погашення судимості і не вчинення за цей час нового злочину.

Зняття судимості – це її анулювання судом, тобто мова йде про дострокове припинення до закінчення строку погашення судимості (ст. 91, ч. 3 ст. 108) стану судимості особи, яка звернулася з такою заявою до суду, і суд, керуючись положеннями статей 91 КК, виносить відповідне рішення: задовольнити заяву або відмовити. У разі зняття судимості особа, як і при її погашенні, вважається такою, що не має судимості.

Щодо реабілітації, то слід зазначити те, що особи, які були реабілітовані, визнаються такими, що не мають судимості.

Судимість має строковий характер. Як погашення, так і зняття судимості пов'язані зі сплином певних строків, протягом яких особа повинна перетерпіти негативні наслідки та своєю поведінкою довести остаточне виправлення. Загалом строк погашення судимості – це своєрідний проміжок часу перевірки досягнення і головне закріплення цілей кримінальної відповідальності. Впродовж цього строку держава і суспільство здійснюють заходи соціального контролю (профілактичний облік, адміністративний нагляд, патронаж тощо) і допомогу засудженому з метою закріплення готовності до самокерованої правослухняної поведінки.

Умовами погашення судимості є:

- 1) відбування особою основного і додаткового покарання;
- 2) сплив строку погашення судимості;
- 3) не вчинення особою протягом цього строку нового злочину.

Термін зняття судимості означає самостійний різновид її припинення за умовами та порядком визнання особи такою, що не має судимості. Порядок зняття судимості встановлюється Кримінально-процесуальним кодексом України. Зняття судимості допускається лише після закінчення не менш як половини строку погашення судимості. При визначенні початкових і кінцевих моментів цього строку слід керуватися положеннями, викладеними в ст. 90 КК. Оскільки судимість є наслідком відбування покарання за конкретний злочин, то й зняття судимості здійснюється стосовно кожного із них окремо. Інакше кажучи, зняття однієї судимості не означає, що одночасно автоматично знімаються судимості і за всі інші злочини, якщо вони є в цієї особи.

Наслідком зняття судимості, як і її погашення, є припинення дії всіх її правових наслідків як кримінально-правового характеру, так і загально-правових.

Іващук О.В.

слухач 106 навчальної групи,

Науковий керівник:

Максименко Ю.Є.,